

Менеджмент

УДК 351.85 : 338.48

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.21793002>

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ: ІНСТРУМЕНТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Романчукевич Мар'яна Йосипівна, к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародної економіки, маркетингу та менеджменту Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту Західноукраїнського національного університету, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8369-4495>

Прийнято: 25.04.2026 | Опубліковано: 30.04.2026

Анотація. У статті досліджено теоретичні та прикладні аспекти цифрової трансформації процесів управління проєктами за розвитку цифрової економіки. Обґрунтовано роль цифрових технологій у підвищенні ефективності проєктного менеджменту, автоматизації управлінських процесів, оптимізації використання ресурсів, удосконаленні комунікацій та забезпеченні оперативного ухвалення управлінських рішень. Систематизовано сучасні інструменти цифрової трансформації процесів управління проєктами, зокрема хмарні платформи, ERP- і CRM-системи, технології штучного інтелекту, Big Data, Business Intelligence, цифрові двійники, системи управління ризиками та засоби електронної взаємодії. Визначено п'ять ключових перспектив цифрової трансформації процесів управління проєктами вітчизняних підприємств, для кожної з яких окреслено основні завдання та інструменти реалізації. Доведено, що комплексне впровадження цифрових технологій сприятиме підвищенню ефективності реалізації проєктів, розвитку цифрових компетентностей

персоналу, зміцненню стійкості підприємств до зовнішніх викликів та посиленню їх конкурентоспроможності. Практичне значення дослідження полягає у можливості використання запропонованих підходів під час формування стратегій цифрової трансформації систем управління проєктами.

Ключові слова: цифрова трансформація, управління проєктами, цифрові технології, проєктний менеджмент, цифровізація, штучний інтелект, Business Intelligence, ERP-системи, цифрові компетентності, вітчизняні підприємства.

DIGITAL TRANSFORMATION OF PROJECT MANAGEMENT PROCESSES: TOOLS AND PROSPECTS

Romanchukevich Maryana Yosypivna, Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor, Associate Professor of the Department of International
Economics, Marketing and Management, Ivano-Frankivsk Educational and Scientific
Institute of Management, Western Ukrainian National University, ORCID:
<https://orcid.org/0000-0002-8369-4495>

Annotation. The article examines the theoretical foundations and practical aspects of the digital transformation of project management processes in the context of rapid digitalization of the economy and increasing uncertainty in the business environment. It substantiates that the implementation of digital technologies has become a key prerequisite for improving the efficiency of project management, ensuring operational decision-making, increasing organizational flexibility, optimizing resource allocation, strengthening stakeholder interaction, and enhancing the overall competitiveness of enterprises. The study systematizes the modern digital tools used in project management, including cloud-based project management platforms, enterprise resource planning systems, customer relationship management systems, Business Intelligence technologies, Big Data analytics, artificial

intelligence, machine learning, predictive analytics, digital twins, electronic document management systems, collaborative digital platforms, and digital risk management solutions. Particular attention is devoted to identifying the strategic prospects for the digital transformation of project management processes at domestic enterprises. Five key development perspectives are substantiated, namely: comprehensive digitalization of project management processes, intelligent data-driven decision-making, integration of digital platforms and collaborative environments, automation of project risk management and resilience enhancement, and the development of digital culture together with employees' digital competencies. For each perspective, the article identifies the main implementation objectives and the corresponding digital instruments required for successful realization. It is argued that effective digital transformation should not be limited to the introduction of separate software products but must represent a comprehensive organizational transformation integrating technological, managerial, informational, and human resource components. Such an integrated approach enables enterprises to improve project transparency, reduce administrative costs, accelerate information exchange, enhance communication among project participants, strengthen analytical capabilities, and increase adaptability to rapidly changing external conditions, including wartime and post-war economic challenges. The practical significance of the research lies in the possibility of applying the proposed system of digital transformation perspectives, implementation tasks, and digital instruments while developing corporate digital transformation strategies, modernizing project management systems, improving organizational resilience, and increasing the digital maturity of enterprises. The obtained results may serve as a methodological basis for further research on assessing digital maturity, evaluating the effectiveness of digital project management systems, and developing adaptive models of digital project management capable of supporting sustainable enterprise development in the conditions of digital economy transformation.

Keywords: digital transformation, project management, digital technologies, project management systems, digitalization, artificial intelligence, Business Intelligence, Big Data, ERP systems, cloud technologies, digital competencies, digital maturity, domestic enterprises.

Вступ

Цифрова трансформація стала одним із визначальних чинників розвитку сучасної економіки, зумовлюючи суттєві зміни у підходах до організації бізнес-процесів, ухвалення управлінських рішень та забезпечення конкурентоспроможності підприємств. Стрімке поширення цифрових технологій, розвиток хмарних сервісів, великих масивів даних, штучного інтелекту, автоматизації бізнес-процесів та цифрових платформ створюють нові можливості для підвищення ефективності управління проєктами. Таким чином, успішна реалізація проєктів дедалі більше залежить від швидкості оброблення інформації, якості комунікації між учасниками, оперативності ухвалення рішень, здатності прогнозувати ризики та адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Саме тому цифрова трансформація процесів управління проєктами стає одним із ключових напрямів розвитку систем менеджменту підприємств незалежно від сфери їх діяльності.

Особливої актуальності дослідження набуває за цифровізації економіки, зростання масштабів дистанційної взаємодії, реалізації міжнародних проєктів, розвитку платформної економіки та активного впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Використання цифрових інструментів дозволяє автоматизувати планування, управління ресурсами, моніторинг виконання робіт, оцінювання ефективності проєктів, контроль бюджетів і термінів виконання, що сприяє підвищенню продуктивності праці, мінімізації ризиків та покращенню якості управлінських рішень. Водночас цифровізація управління проєктами супроводжується виникненням нових

викликів, пов'язаних із необхідністю інтеграції цифрових платформ, забезпеченням кібербезпеки, підготовкою персоналу до роботи із сучасними технологіями та формуванням нових компетентностей менеджерів проєктів. Це обумовлює необхідність подальшого розвитку теоретико-методичних засад цифрової трансформації управління проєктною діяльністю.

Проблематика цифрової трансформації економіки та управління активно досліджується у працях вітчизняних і зарубіжних учених. Теоретичні засади цифровізації економічних процесів, її вплив на розвиток підприємств та трансформацію економічних систем висвітлено у працях В. П. Вишневського [3, с. 1–188], Л. Г. Мельника, О. І. Карінцевої, О. В. Кубатко, І. М. Сотник та Ю. М. Завдов'євої [6, с. 9–28], а також Л. І. Федулової, яка дослідила особливості функціонування національної інноваційної системи під час цифровізації [7, с. 44–64]. Питання сучасних тенденцій розвитку цифрової економіки, її можливостей та ризиків розкрито у дослідженнях Ю. Г. Бочарової, О. Б. Чернеги та Т. В. Кожухової [1, с. 6–19], Н. Г. Гавриленко та І. О. Тарасенко [4, с. 36–46], І. О. Шевченка [9, с. 79–86], а також Н. О. Фісуненко, яка обґрунтувала теоретичні аспекти розвитку цифрових трансформацій управління бізнесом компаній [10, с. 81–85].

Вагомий внесок у розвиток теоретико-методичних засад забезпечення конкурентоспроможності підприємств, інституційного розвитку та трансформації економічних систем зробили Т. Г. Васильців, Р. Л. Лупак, Н. Я. Юрків [2, с. 90–101], Я. Д. Качмарик, П. О. Куцик, Р. Л. Лупак та І. Я. Качмарик [5], а також R. Lurak, B. Miziuk, V. Zaychenko, M. Kunytska-Iliash та T. Vasylytsiv, які дослідили сучасні соціально-економічні трансформації та механізми їх регулювання [11, р. 70–88]. Практичні аспекти використання цифрових платформ і реалізації цифрових проєктів у межах європейських програм розвитку висвітлено В. Федораком [8]. Незважаючи на значний науковий доробок, більшість досліджень присвячена загальним питанням

цифровізації економіки, цифрової трансформації бізнесу або розвитку цифрової інфраструктури. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання комплексної систематизації сучасних цифрових інструментів управління проектами, визначення їх функціональних можливостей, особливостей інтеграції у систему управління підприємством, а також оцінювання перспектив використання технологій штучного інтелекту, аналітики великих даних, цифрових екосистем та автоматизованих систем підтримки ухвалення управлінських рішень у проєктному менеджменті.

Метою статті є узагальнення теоретичних засад цифрової трансформації процесів управління проектами, систематизація сучасних цифрових інструментів, визначення особливостей їх використання та обґрунтування перспектив розвитку цифрового проєктного менеджменту під час цифровізації економіки.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання дослідження: розкрити сутність цифрової трансформації процесів управління проектами та визначити її роль у підвищенні ефективності діяльності підприємств; систематизувати сучасні цифрові інструменти управління проектами та охарактеризувати їх функціональні можливості; визначити переваги, ризики та особливості використання цифрових технологій у процесі планування, реалізації, моніторингу й контролю проєктів; обґрунтувати перспективні напрями розвитку цифрового проєктного менеджменту, пов'язані із застосуванням штучного інтелекту, аналітики великих даних, хмарних технологій та цифрових платформ.

Результати

Після визначення ключових перспектив цифрової трансформації процесів управління проектами доцільним є їх детальніший розгляд крізь призму стратегічних завдань та інструментів реалізації. Вкажімо на те, що цифровізація

вже не обмежується автоматизацією окремих управлінських процедур, а набуває системного характеру, охоплюючи всі етапи життєвого циклу проекту – від ініціювання та планування до моніторингу, контролю й оцінювання результативності. Для вітчизняних підприємств цифрова трансформація проектного менеджменту є одним із ключових чинників підвищення продуктивності, гнучкості організаційних структур, ефективності використання ресурсів та адаптації до високого рівня невизначеності, зумовленого воєнними, економічними та технологічними викликами. Саме тому особливого значення набуває впровадження цифрових платформ, інтелектуальних аналітичних систем, сучасних засобів комунікації та управління знаннями, які забезпечують своєчасне ухвалення управлінських рішень і підвищують результативність реалізації проектів (рис. 1).

Водночас ефективність цифрової трансформації визначається не лише рівнем технологічного оснащення підприємства, а й комплексністю підходу до її впровадження. Цифрові технології повинні інтегруватися із сучасними методологіями управління проектами, організаційними змінами, розвитком цифрових компетентностей персоналу та формуванням культури управління на основі даних. Саме тому перспективи цифрової трансформації доцільно розглядати як взаємопов'язані стратегічні напрями розвитку, кожен із яких характеризується власними завданнями, інструментами реалізації та очікуваними результатами. Такий підхід дозволяє сформулювати комплексну модель цифрової модернізації процесів управління проектами, яка забезпечує підвищення прозорості управлінських процесів, скорочення витрат, мінімізацію ризиків, покращення взаємодії між учасниками проектів і створення передумов для довгострокового інноваційного розвитку вітчизняних підприємств.

Перспективи	Завдання	Інструменти реалізації
Комплексна цифровізація процесів управління проектами	'автоматизація планування, контролю та звітності; 'стандартизація бізнес-процесів управління проектами; 'скорочення часових і фінансових витрат на адміністрування проектів; 'створення єдиного цифрового інформаційного середовища.	✓ корпоративні системи управління проектами (MS Project, Jira, Asana, Monday.com, Trello); ✓ ERP-системи; ✓ BPM-платформи; ✓ електронний документообіг; ✓ хмарні сервіси.
Інтелектуалізація управлінських рішень на основі даних	'впровадження аналітики великих масивів даних; 'прогнозування ризиків і термінів виконання проектів; 'оптимізація використання ресурсів; 'підвищення обґрунтованості управлінських рішень.	✓ Big Data-аналітика; ✓ Business Intelligence (Power BI, Tableau); ✓ штучний інтелект та машинне навчання; ✓ Predictive Analytics; ✓ цифрові панелі моніторингу
Інтеграція цифрових платформ і забезпечення безперервної взаємодії учасників проекту	'забезпечення ефективної комунікації між учасниками; 'синхронізація діяльності структурних підрозділів і партнерів; 'оперативний обмін інформацією; 'підтримка дистанційного управління проектами.	✓ Microsoft Teams, Slack, Google Workspace; ✓ CRM- та ERP-інтеграція; ✓ API-інтеграція інформаційних систем; ✓ корпоративні портали; ✓ системи електронного погодження документів
Автоматизація управління ризиками та забезпечення стійкості проектної діяльності	'постійний моніторинг ризиків; 'своєчасне виявлення відхилень; 'підтримка сценарного планування; 'підвищення адаптивності до кризових ситуацій.	✓ системи Risk Management; ✓ цифрові реєстри ризиків; ✓ цифрові двійники; ✓ сценарне моделювання; ✓ автоматизовані системи моніторингу KPI; ✓ технології Process Mining
Формування цифрової культури та розвиток компетентностей персоналу	'розвиток цифрових компетентностей менеджерів проектів; 'впровадження сучасних методологій управління; 'стимулювання інноваційної культури; 'підвищення готовності персоналу до цифрових змін.	✓ корпоративні платформи онлайн-навчання; ✓ цифрові академії підприємств; ✓ Agile, Scrum, Kanban; ✓ системи управління знаннями; ✓ цифрові тренажери та симулятори; ✓ програми сертифікації.

Рис. 1. Перспективи, завдання та інструментарій цифрової трансформації процесів управління проектами вітчизняних підприємств

Джерело: авторська розробка.

З урахуванням зазначеного, до найбільш пріоритетних перспектив цифрової трансформації процесів управління проєктами належать: комплексна цифровізація процесів управління проєктами; інтелектуалізація управлінських рішень на основі даних; інтеграція цифрових платформ і забезпечення безперервної взаємодії учасників проєкту; автоматизація управління ризиками та забезпечення стійкості проєктної діяльності; формування цифрової культури та розвиток компетентностей персоналу. Саме ці напрями найбільш повно відображають сучасні тенденції розвитку цифрового проєктного менеджменту та визначають подальші можливості підвищення конкурентоспроможності українських підприємств.

Передумовою успішної цифрової трансформації процесів управління проєктами є формування комплексної системи розвитку, яка поєднує технологічні, організаційні, інформаційні та кадрові компоненти. Практика діяльності вітчизняних підприємств свідчить, що впровадження окремих цифрових рішень без їх інтеграції у загальну систему управління не забезпечує очікуваного підвищення ефективності реалізації проєктів. Натомість стратегічний підхід до цифрової трансформації передбачає послідовну модернізацію всіх процесів проєктного менеджменту, починаючи від цифровізації операційної діяльності та завершуючи розвитком цифрових компетентностей персоналу. У цьому контексті доцільно виокремити п'ять взаємопов'язаних перспектив цифрової трансформації процесів управління проєктами, які визначають напрями подальшого розвитку вітчизняних підприємств.

Першою перспективою є комплексна цифровізація процесів управління проєктами, яка передбачає формування єдиного цифрового середовища для управління всіма етапами життєвого циклу проєкту. Її основною метою є мінімізація ручних операцій, забезпечення прозорості виконання проєктних

робіт та підвищення оперативності управлінських рішень. Реалізація цього напряму потребує вирішення низки взаємопов'язаних завдань, серед яких автоматизація планування проєктів, стандартизація бізнес-процесів, централізація інформаційних потоків, електронний документообіг та інтеграція проєктної інформації в корпоративні інформаційні системи підприємства. Основними інструментами реалізації виступають сучасні системи управління проєктами (Microsoft Project, Jira, Asana, Monday.com, Trello), ERP-платформи, BPM-системи, корпоративні хмарні сервіси та засоби цифрового документообігу. Їх використання дозволяє скоротити тривалість виконання управлінських процедур, підвищити якість контролю за виконанням проєктів та забезпечити доступ до актуальної інформації в режимі реального часу.

Другою перспективою є інтелектуалізація управлінських рішень на основі даних, що відображає сучасний перехід від традиційного управління до концепції *Data-Driven Project Management*. Цифрова економіка перетворює дані на стратегічний ресурс підприємства, а їх аналітична обробка забезпечує формування більш обґрунтованих управлінських рішень. Основними завданнями цього напряму є накопичення та інтеграція даних, прогнозування строків виконання проєктів, моделювання можливих сценаріїв розвитку подій, оцінювання ризиків та оптимізація використання ресурсів. Для цього використовуються технології Business Intelligence, Big Data, машинного навчання, штучного інтелекту, прогнозної аналітики та інтерактивних інформаційних панелей. Їх впровадження сприяє переходу від реактивного до проактивного управління проєктами, коли управлінські рішення приймаються не після виникнення проблем, а на основі прогнозування можливих відхилень.

Третьою перспективою виступає інтеграція цифрових платформ та забезпечення безперервної взаємодії учасників проєкту. Сучасні проєкти дедалі частіше реалізуються командами, що працюють у різних структурних підрозділах, містах або навіть країнах, тому швидкість інформаційного обміну

стає одним із ключових факторів ефективності управління. Основними завданнями є забезпечення єдиного інформаційного простору, синхронізація діяльності всіх учасників проєкту, підтримка дистанційної співпраці, інтеграція корпоративних інформаційних систем та оперативний обмін управлінською інформацією. Реалізація зазначених завдань забезпечується за допомогою платформ Microsoft Teams, Slack, Google Workspace, корпоративних порталів, CRM- та ERP-систем, API-інтеграції програмного забезпечення, а також електронних систем погодження документів. Це дозволяє мінімізувати інформаційні бар'єри, прискорити координацію роботи команд і підвищити якість комунікацій між усіма зацікавленими сторонами проєкту.

Четвертою перспективою є автоматизація управління ризиками та забезпечення стійкості проєктної діяльності, актуальність якої суттєво зростає під час високої невизначеності функціонування українських підприємств. Воєнні ризики, нестабільність логістичних ланцюгів, коливання ринкової кон'юнктури та швидкі технологічні зміни вимагають переходу до безперервного цифрового моніторингу стану проєктів. Основними завданнями є своєчасна ідентифікація ризиків, прогнозування можливих негативних сценаріїв, оцінювання їх впливу на результати проєкту, автоматизований контроль ключових показників ефективності та підтримка ухвалення антикризових управлінських рішень. Для реалізації цих завдань використовуються цифрові реєстри ризиків, системи Risk Management, технології Process Mining, цифрові двійники, програмні засоби сценарного моделювання та автоматизованого моніторингу KPI. Їх застосування забезпечує підвищення адаптивності підприємства до зовнішніх викликів, своєчасне реагування на критичні ситуації та зниження ймовірності зриву реалізації проєктів.

П'ятою перспективою є формування цифрової культури та розвиток компетентностей персоналу, що виступає необхідною передумовою

ефективного використання сучасних цифрових технологій. Незважаючи на швидкий розвиток інформаційних систем, ключовим елементом цифрової трансформації залишається людський капітал, оскільки саме рівень цифрових компетентностей менеджерів проєктів визначає результативність використання новітніх інструментів управління. Основними завданнями цього напрямку є розвиток цифрових навичок персоналу, формування культури безперервного навчання, впровадження сучасних методологій Agile, Scrum та Kanban, розвиток корпоративних систем управління знаннями та стимулювання інноваційної активності працівників. Як інструменти реалізації доцільно використовувати корпоративні LMS-платформи, цифрові академії підприємств, системи Knowledge Management, онлайн-тренінги, цифрові симулятори, а також міжнародні програми професійної сертифікації менеджерів проєктів. Реалізація зазначених заходів сприятиме формуванню високого рівня цифрової зрілості підприємства та забезпечить готовність персоналу до роботи за постійних технологічних змін.

Таким чином, окреслені перспективи формують комплексну модель цифрової трансформації процесів управління проєктами, яка поєднує технологічні інновації, сучасні цифрові інструменти, інтелектуальну підтримку ухвалення рішень, розвиток цифрових компетентностей персоналу та вдосконалення організаційної взаємодії. Їх комплексне впровадження забезпечує підвищення ефективності управління проєктами, зростання гнучкості підприємств, зміцнення їх стійкості до зовнішніх викликів і створення передумов для довгострокового інноваційного розвитку та посилення конкурентних позицій вітчизняних підприємств.

Висновки

Цифрова трансформація процесів управління проєктами є одним з ключових чинників підвищення ефективності функціонування сучасних

підприємств під масштабування цифрової економіки, високої динамічності зовнішнього середовища та зростання рівня невизначеності. Відтак, запровадження цифрових технологій трансформує традиційні підходи до проектного менеджменту, забезпечуючи автоматизацію управлінських процесів, підвищення прозорості реалізації проєктів, оперативність ухвалення рішень, покращення комунікацій та більш ефективне використання ресурсного потенціалу підприємства. Узагальнення сучасних наукових підходів дозволило систематизувати основні інструменти цифрової трансформації та визначити їх роль у формуванні цифрового середовища управління проєктами.

Найбільш перспективними напрямками розвитку цифрового проектного менеджменту для вітчизняних підприємств є комплексна цифровізація процесів управління проєктами, інтелектуалізація управлінських рішень на основі даних, інтеграція цифрових платформ і комунікаційних середовищ, автоматизація управління ризиками та розвиток цифрової культури й компетентностей персоналу. Для кожної з зазначених перспектив визначено ключові завдання та відповідні інструменти реалізації, що забезпечують комплексний характер цифрової трансформації. Лише системне поєднання технологічних, організаційних та кадрових змін дозволяє досягти максимальної ефективності цифровізації процесів управління проєктами.

Практична цінність отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованих підходів під час формування стратегій цифрової трансформації підприємств, удосконалення систем управління проєктами та модернізації корпоративної інформаційної інфраструктури. Запропонована систематизація перспектив, завдань та інструментів може бути використана керівниками підприємств, менеджерами проєктів і фахівцями з цифрової трансформації для обґрунтування управлінських рішень, підвищення рівня цифрової зрілості організацій, оптимізації бізнес-процесів і забезпечення стійкості проектної діяльності у середовищі воєнних та післявоєнних

трансформацій економіки України.

Перспективи подальших наукових досліджень доцільно пов'язати з розробленням методичних підходів до оцінювання рівня цифрової зрілості систем управління проєктами, формуванням інтегральних показників ефективності цифрової трансформації проєктної діяльності, дослідженням впливу технологій штучного інтелекту, цифрових двійників та генеративних моделей на результативність управління проєктами, а також із розробленням адаптивних моделей цифрового проєктного менеджменту для підприємств різних видів економічної діяльності. Реалізація цих напрямів сприятиме формуванню науково обґрунтованих механізмів цифрової модернізації управління проєктами та підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних підприємств у середовищі цифрової трансформації економіки.

Список використаних джерел

1. Бочарова Ю. Г., Чернега О. Б., Кожухова Т. В. Діджиталізація та цифрові трансформації в ЄС. *Економіка і організація управління*. 2021. № 2 (42). С. 6–19.

2. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Юрків Н. Я. Інституційне забезпечення розширення фінансових можливостей підприємств промисловості та АПК на регіональному рівні. *Фінанси України*. 2012. № 3. С. 90-101.

3. Вишневський В. П. Цифровізація економіки України: трансформаційний потенціал: монографія. Київ : Академперіодика, 2020. 188 с.

4. Гавриленко Н. Г., Тарасенко І. О. Сучасні тенденції цифровізації економіки: проблеми та перспективи розвитку. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Економічні науки». 2021. № 3 (47). Т. 1. С. 36-46.

5. Качмарик Я. Д., Куцик П. О., Лупак Р. Л., Качмарик І. Я. Економічний механізм забезпечення конкурентоспроможності торговельного підприємства: монографія. Львів: Літературна агенція «Піраміда, 2012. 208 с.

6. Мельник Л. Г., Карінцева О. І., Кубатко О. В., Сотник І. М., Завдов'єва Ю. М. Цифровізація економічних систем та людський капітал: підприємство, регіон, народне господарство. *Механізм регулювання економіки*. 2020. № 2. С. 9–28.
7. Федулова Л. І. Національна інноваційна система в умовах цифровізації. *Економічна теорія та право*. 2018. № 4. С. 44–64.
8. Федорак В. Як взяти участь у Програмі «Цифрова Європа»: приклади проєктів, відкриті конкурси, підготовка проєктної заявки. *Децентралізація*. 2023. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/1600816>.
9. Шевченко І. О. Стратегія розвитку цифрової економіки в умовах глобалізації. *Журнал стратегічних економічних досліджень*. 2023. № 6. С. 79–86.
10. Фісуненко Н. О. Теоретичні аспекти розвитку цифрових трансформацій управління бізнесом компаній. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2023. № 40. С. 81–85.
11. Lupak R., Mizyuk B., Zaychenko V., Kunytska-Iliash M., Vasylytsiv T. Migration processes and socio-economic development: interactions and regulatory policy. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. 2022. Vol. 8 № 1. P. 70-88.